

Thaimaa Pattaya 7.-26.1.2015

Matkalla

Tämän matkan taustalla on pitkään jatkunut haave, että menisimme käymään **Pattayalla** samaan aikaan Marjatan siskon Maija-Liisan ja miehensä Laurin kanssa. He ovat varsinaisia Pattaya-faneja, jotka ovat käyneet siellä joka vuosi vuodesta 1991 lähtien yhtä vuotta lukuun ottamatta. Viime aikoina heidän matkansa ovat kestäneet aina 3 kk, mutta meille riittäisi "perinteinen" kuukausi. Vähän varsinkin Askoa askarrutti miten voi olla samassa paikassa niin kauan, mutta elämä on täynnä riskejä ☺

Asko-Toursin matkojen pääjuoni on aina liittynyt hyvän hinta-laatusuhteen löytämiseen. Sen vuoksi katselimme samanaikaisesti lentohintoja ja etsimme huoneistoa ystävien ja kylänmiesten avulla. Olisimme mielellämme varanneet huoneiston jo keväällä, mutta thailaiseen systeemiin se ei sovi: vasta 2 kk ennen saapumista aletaan vuokrata huoneistoja. Siksi yritimme saada kämppää tuttavien kautta. Se ei ollut kuitenkaan helppoa ja kerran jo meille luvattukin osoittautui varatuksi. Onnistuimme lopulta saamaan asunnon hollolalaisen pariskunnan kautta, joten varasimme sen. Onneksemme saatoimme vaikuttaa päivämääriin, joten lentojen etsiminen oli joustavampaa. Kuukausien etsimisen jälkeen tärppäsi: löysimme syyskuussa Finnairin lennot hintaan 600 euroa ajalle 7.1.-6.2. Matkustaisimme Thaimaahan suoralla lennolla, mikä olisi meille harvinaista.

Ettei asia olisi liian yksinkertaista, kävivät Maisa ja Late tarkistamassa varaamamme kämpän sijainnin ja ympäristön. Kävi ilmi, että vastapäätä meille varattua asuntoa oli alettu rakentaa uutta korkea kerrostaloa, joten noin 10 metrin päässä parvekkeesta oli kuulemma vastassa rakennustyömaan huputettu seinä. Tuntui mahdottomalta ajatukselta elää kuukausi rakennustyömaan vieressä. Onneksi vuokraisäntä ymmärsi yskän ja suostui kaupan perumiseen. Kiitos Suvantojen tutkimusretken aloimme etsiä uutta asuntoa. Kuin ihmeen kaupalla heidän talossa **Talay View 7:ssä** oli yksi huoneisto vapaana 7.-26.1. ja jatko järjestyi vastapäiseen huoneistoon 26.1.-2.2. Hinta olisi **1100 bathia/yö (= 28 eu)** eli koko ajalta n.29 000 bathia (n. 750 eu). Viimeiset 4 yötä halusimme olla Bangkokissa, joka jäi vuosi sitten yhden yön pistäytymiseksi levottomuuksien vuoksi. Olimme valmiit matkalle!

Aloitimme matkamme menemällä Espooseen lastenvahdeiksi muutamaksi yöksi. Olimme juuri vaihtaneet auton, joten lähdimme lähes neitsytmatkalle uudehkolla Bemarillamme Antin lähtiessä mukaan tuomaan auton takaisin Lahteen. Keskiyökoona 7.1. olimmekin klo 16 jälkeen hyvästelemässä Anttia lentokentällä hänen jatkaessa Lahteen. Tutustuimme ensimmäistä kertaa automaattisen drop-in-systeemiin eli tulostimme ja laitoimme paperinauhat laukkuihimme ja sen jälkeen hihnalle. Kohta siellä ei ole ihmisiä enää missään tehtävässä?

Kentällä ei ollut ruuhkaa, joten turvatarkastus sujui nopeasti ja kohta istuimme jälleen **Olo- huoneessa** skoolaamassa kuohuviinillä ja syömässä & juomassa maittavia tarjottavia. Hitsi, kun Priority Pass ja lounget ovat kiva keksintö!

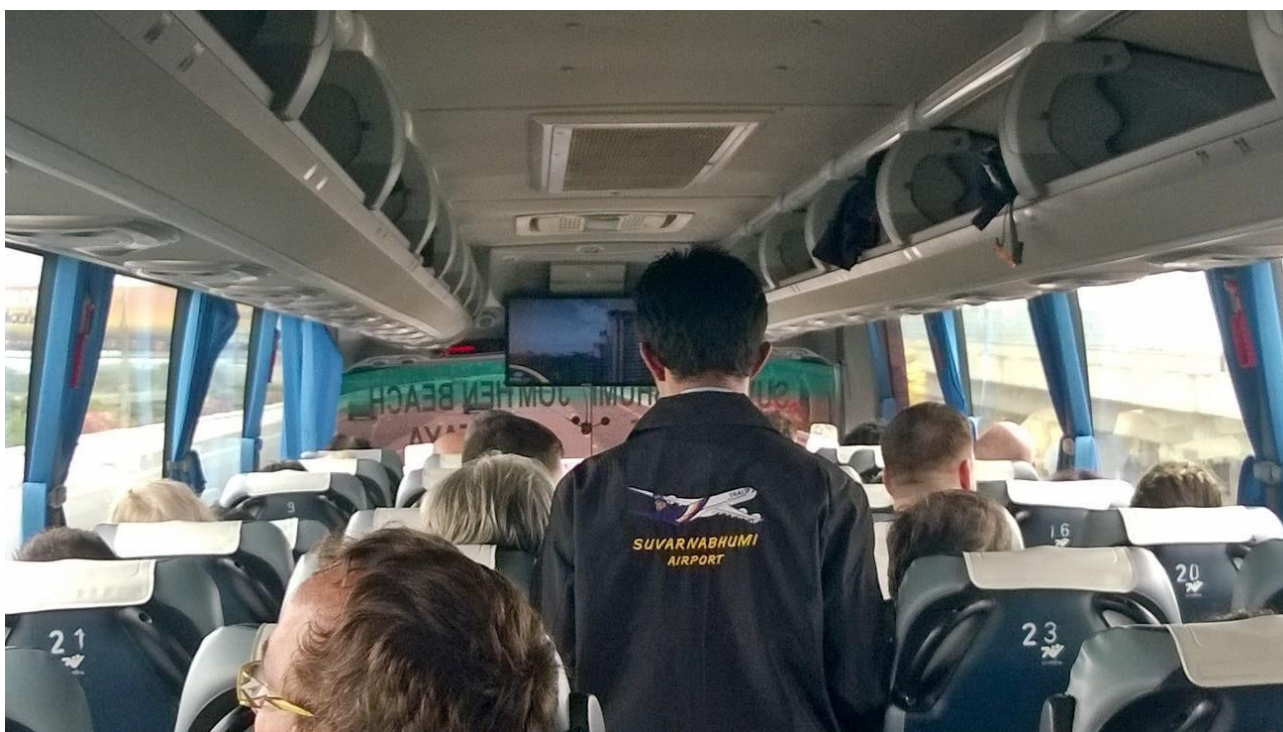
Lento Bangkokiin lähti ajallaan klo 18.30. Olimme varanneet itsellemme paripaikat ikkunan vieressä välttääksemme mahdolliset poukkoilut muiden yli wc-hädän yllättäessä. Koneet ovat kuitenkin tarkoituksella tehty niin ahtaiksi, että jo matkan alkuvaiheessa joku äijän

köriläs syöksyi lähes syliini laskiessaan penkkinsä alas. Ei auttanut huomautukset, koska "hän pani vain vahingon kiertämään". Onneksi hänen vierustoverinsa oli toista maata, vaikka olikin suomalainen. Hän lupasi olla syöksymättä syliini, joten rakas vaimoni uhrautui lueskelemaan ja katselemaan elokuvia naapurin ja oman selkänojan väliin litistettynä. Jotain rajaa pitäisi olla näissä hommissa. Onneksi edes aterioiden aikana köriläs nosti penkkinsä selkänojan ylös. Muina aikoina poistuminen paikoiltamme vaati lähes mahdotonta kiemurtelua. Kaveri ei siitä kavahtanut! Oli meinaan kovaa pataa.

Emme nukkuneet matkan aikana minuuttiakaan, mutta onneksi se kesti vain vajaat 10 tuntia. Tarjoilu pelasi kohtalaisesti, mutta uutta oli se, että avec kahvin kanssa olisi maksanut 10 eu (!!!) ja jos pyysi viiniä ruokailun jälkeen, sekin maksoi. No, pitäähän Finnairinkin yrittää tuottaa voittoa. Me osakkeenomistajina toki hyväksymme tämän oikein hyvin, kele!

Saavuimme Bangkokiin vähän etuajassa. Laukut saatuaamme menimme ostamaan lippuja bussiin samalta tiskiltä, josta vuotta aiemmin ostimme biletit Hua Hiniin. Selvisimme reilun tunnin odotuksella, kun samassa koneessa tulleet ex-kollegani Kaarina Utti ja miehensä Markku joutuivat odottamaan lähes 3 tuntia päästäkseen Hua Hiniin golfaamaan. No, eihän lomalla ole mitään hoppua.

Matkalippu Pattayalle maksoi reilut 3 euroa ja matka kesti 2 tuntia.

Maisa ja Late olivat meitä vastassa Foodmartin kaupan edessä Jomtien Beachillä. Siitä oli vajaan kilometrin matka asuntoomme. Saimme toimistosta avaimet ja nousimme 22. kerrokseen, uuteen "Thaikotiimme". Loma alkakoon!

Jomtien Beach, Talay View 7, huoneisto 744, 7.-26.1.2015

Asetuttuamme taloksi oli aika aloittaa tutustuminen **Jomtien Beachin** ympäristöön. Se sijaitsee muutama kilometri Pattayan keskustasta etelään. Vakioasukkaiden avulla oli edessä helppoa elämää, kun ei tarvinnut muuta kuin seurata johtajia. Lähdimme kohta pienelle kävelylle rantaan ja vähän kauemmaksikin. Sitä ennen olimme jo nauttineet Maisan tekemän keiton ja päässet näkemään Suvantojen sisustaman kauniin huoneiston. Vaikka sen omistaja onkin Oula Suomen Lapista, ovat Maisa ja Late saaneet sisustaa huoneiston mielensä mukaan. Heillä on kaunis mieli!

Nämä maisemat tulivat tutuksi niiden muutamien viikkojen aikana, jonka vietimme Jomtien Biechillä.

Kävelykulttuuri oli kovassa kurssissa Pattayalla. Kävelimme joka päivä vähintään 10 000 askelta. 1. varsinainen kohteemme oli käydä katsomassa alue, jonne meidän piti alun perin mennä, mutta jonka Suvannot diskasivat saman tien. Olisihan se ollut ikävä asua siinä rakennustyömaan vieressä ja tuijottaa huputetun tulevan hotellin seinää vajaan 10 metrin päässä. Sääliksi käy niitä asukkaita, joiden kämppä kärsi totaalisen inflaation siinä vaiheessa, kun rakentaminen alkoi.

Samaisessa talossa sijaitsee **Suomalainen koulu**, jossa piti tietysti käydä moikkaamassa rehtoria ja opettajia. Niin muuttuu maailma, että entisestä opinahjostani ja työpaikastani Oulun OKL:stakin oli pari opiskelijaa suorittamassa harjoitteluaan Pattayalla. No, ihan kivalta se systeemi siellä vaikutti.

Lähistöllä oli myös Suomalainen kirjakauppa, jonka omistaa lahtelaisten naapuriemme Kerosten poika A.Juhana. Olimme tavanneet hänet Lahdessa ja pakkohan Gizmon uusi kirja oli ostaa, jotta ymmärtäisi paremmin thaimaalaista kulttuuria. Kävi ilmi, että hirveää ja korruptoitunutta on elämä. Kirjan perusteella valkonaaman ei kannata joutua tekemisiin poliisin kanssa eikä muutenkaan hankaluuksiin. Thaikulttuuri ei siedä häviämistä silloinkaan, kun on epäonnistunut tai mokannut. He taistelevat viimeiseen saakka, jotteivät menettäisi kasvojaan. Tämä koskee myös poliiseja.

Tapasimme tuota lehtikeisari Kerosta muutamana kerran, kun hän istui vakiopaikallaan suomalaisomisteisen Menuett-ravintolan baaritiskillä asuntomme läheisyydessä. Gizmo julkaisee suomenkielisiä lehtiä Pattayan lisäksi ainakin Hua Hinin ja Krabin alueella, nyttemmin jo ilmeisesti Phuketissäkin. Myös suomalaisten iltalehtien kopioiden jakelu ja myynti on tuon Maijagizmo-konsernin hallussa. Hauska veikko!

Ulotimme kävelymme meren rannalla sijaitsevaan Asia Pattaya-hotelliin ennen kuin vaelsimme takaisin kämpille.

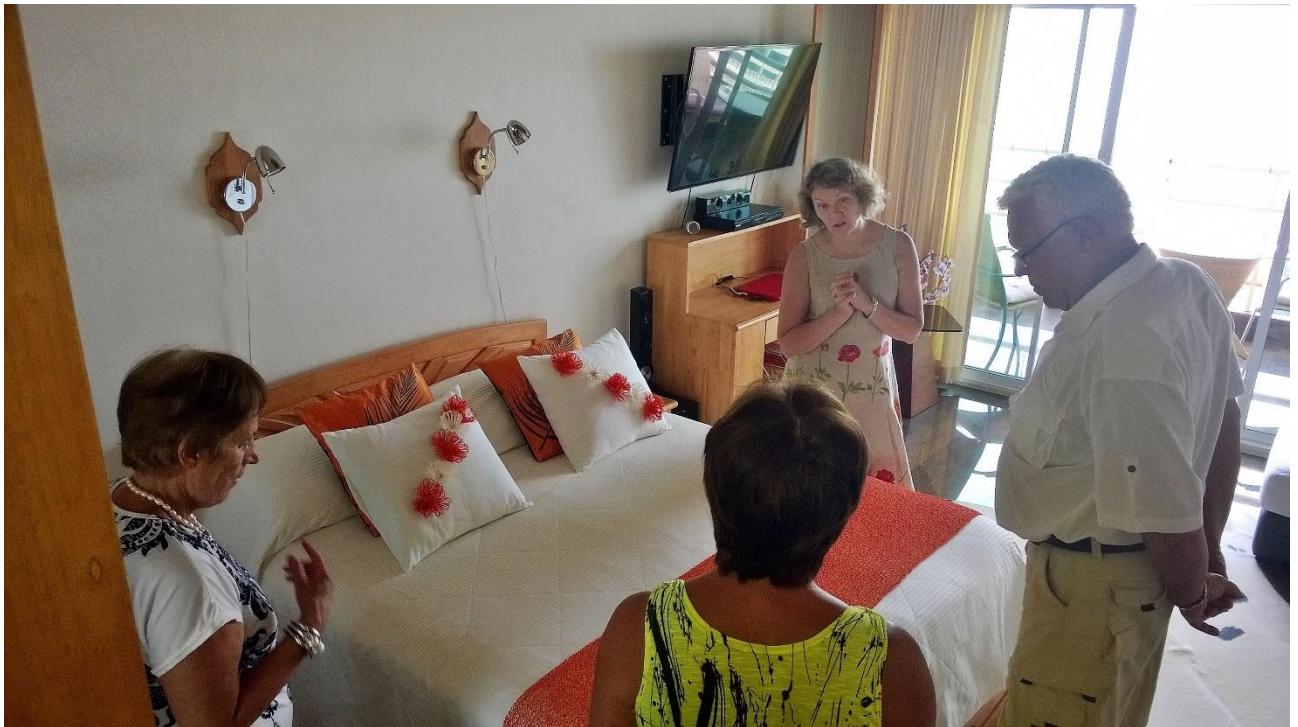
SISARUSTEN KOHTAAMINEN

Pattaya tuntuu olevan Alasaaren sisarussarjan suosikkikohde. Suvantojen lisäksi Marjatan veli Martti vaimonsa Kaarinan kanssa on jokatalvinen vieras noilla samoilla kulmilla. He tulivat moikkaamaan meitä ja aloitimme tapaamisemme kuohareilla skoolaamalla Thaimaalle, eläkkeille, lomille, ystäväydelle...

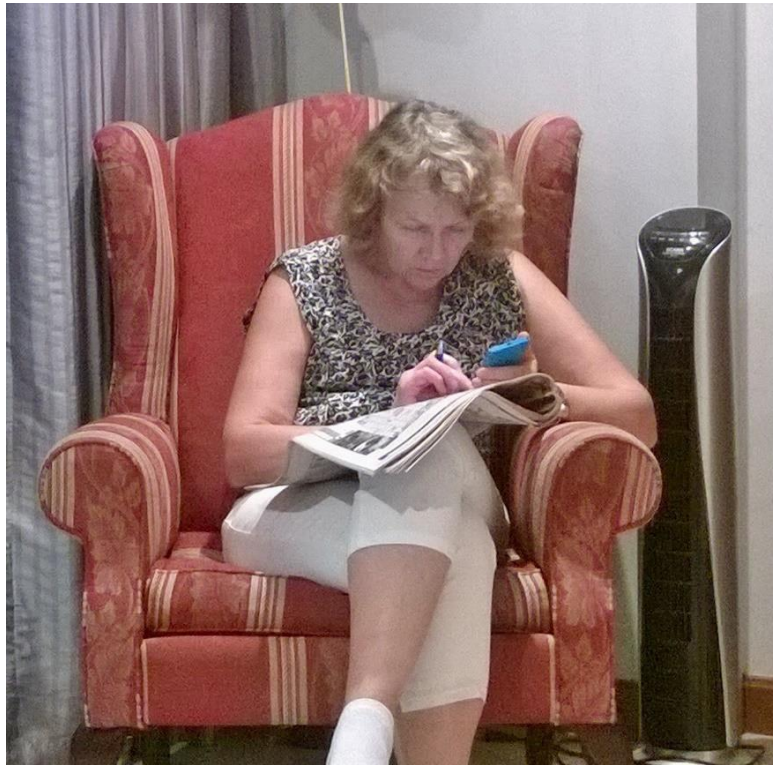

Sitten nousimme 5 kerrosta ylöspäin Suvannoille "Marjatan synttärakahveille ja kakulle".

Thaimaa on edullinen ruokapaikka. Halutessaan saa syödä itsensä kylläiseksi parilla eurolla. Halvin pizzatarjous oli 69 bathia. Näistä maksoimme sentään noin 6 eu, mutta makukin oli sen mukainen. Tämä pizzeria sijaitse Foormartissa Jomtien Beachin nurkilla eli lentokenttäbussin päätepysäkillä.

Eläkeläinen mieliharrastuksensa parissa.

Tällaisia näkymiä katselimme 2,5 viikkoa. Talojen välissä siintää buddhakukkula. Tämä on se ankeampi kuvakulma, jonka voi helposti ohittaa.

Tämä näky oli vastassa aamulla, kun heräsimme, söimme aamiaista parvekkeella, teimme käsinojapunnerruksia kaidetta vasten, lueskelimme ulkona musiikkia kuunnellen tai vain paransimme maailmaa. Taustalla näkyy Koh Larnin saari.

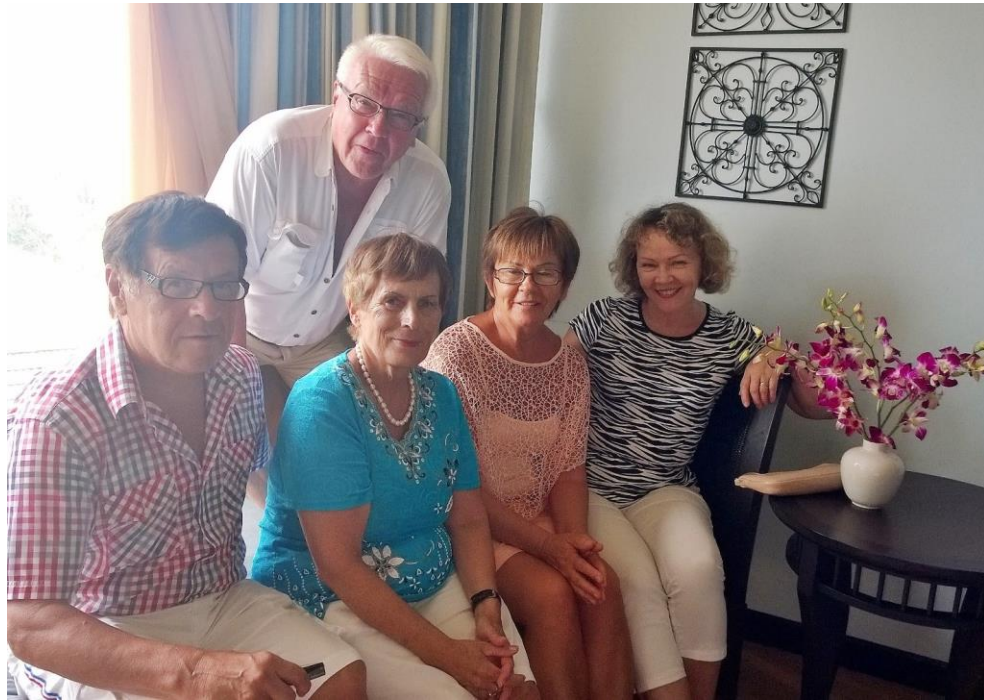
Tässä View Talay 7. Huoneistomme oli vasemman siiven toisella puolen, jonne aurinko paisteli vasta illan suussa. Tuo puoli oli erinomainen suositus Maisalta ja Latelta, sillä parveke olisi jäänyt vähälle käytölle auringon porotuksessa.

Condoniumiin kuuluu ilman muuta uima-allasalue. Kävimme siellä lähes päivittäin uimassa, mutta vain kerran lueskelemassa ja olemassa. Emme ole oikein allasihmisiä vaan nautimme mieluummin huoneistoimme upeista näkymistä ja palveluista. Silti tuollakin altaalla näytti olevan vakioasiakkaansa, jotka päivästä toiseen viettivät aikaansa siellä. Hyvä valinta, heille.

Tutustumiskierros Pattayan keskustaan

Martti on kielimies! Hän ei osaa montaakaan sanaa englantia, mutta asiat hoituvat. Vaikutti siltä, että kaikki hoituu, kun osaa käsillä, ilmeillä ja eleillä puhumisen taidon. Suomi oli hänen käyttämänsä kieli, mutta on se kumma, että siivoushenkilöstö suunnilleen "söi" hänen kädestään. Sen verran maailman mies on Martti. Ylimääräiset lasit hoituivat kuohuviiniä varten hotellihuoneeseen vieraillessamme heidän hotellissaan Bayview Pattayassa. Kuvausimmeinkin löytyi Laten avustuksella. Martilla ja Kaarinalla oli 100-lappusia taskut pullollaan ja etenkin Martti jakeli niitä siivoojille jo pelkästä hymystä. Ei puuttunut vettä ym. heidän huoneistosta, ei! Palvelu oli kuin kuninkaallisilla.

Kartti ja Maarina veivät meidät kuohareitten jälkeen kahville alakerran kahvilaan, josta kielimies oli edellisenä päivänä käynyt selvällä suomen kielellä varaamassa 6 hengelle pöydän. Voin vain kuvitella, mitä kahvilan väellä on päässään pyörinyt, kun ystävällinen Suomen poika selostaa, että sissoot tulevat miestenstä kanssa kahaveelle. Pankaa pöytä koreaksi! Kaikki hoitui. Taidokkaasti rakennetut cappuccinot tulivat pöytään ja kakku oli jaettu kristillisesti tasan, kuten myös körttiperinteeseen kuuluu. Kiitos tarjoiluista ja vieraanvaraisuudesta!

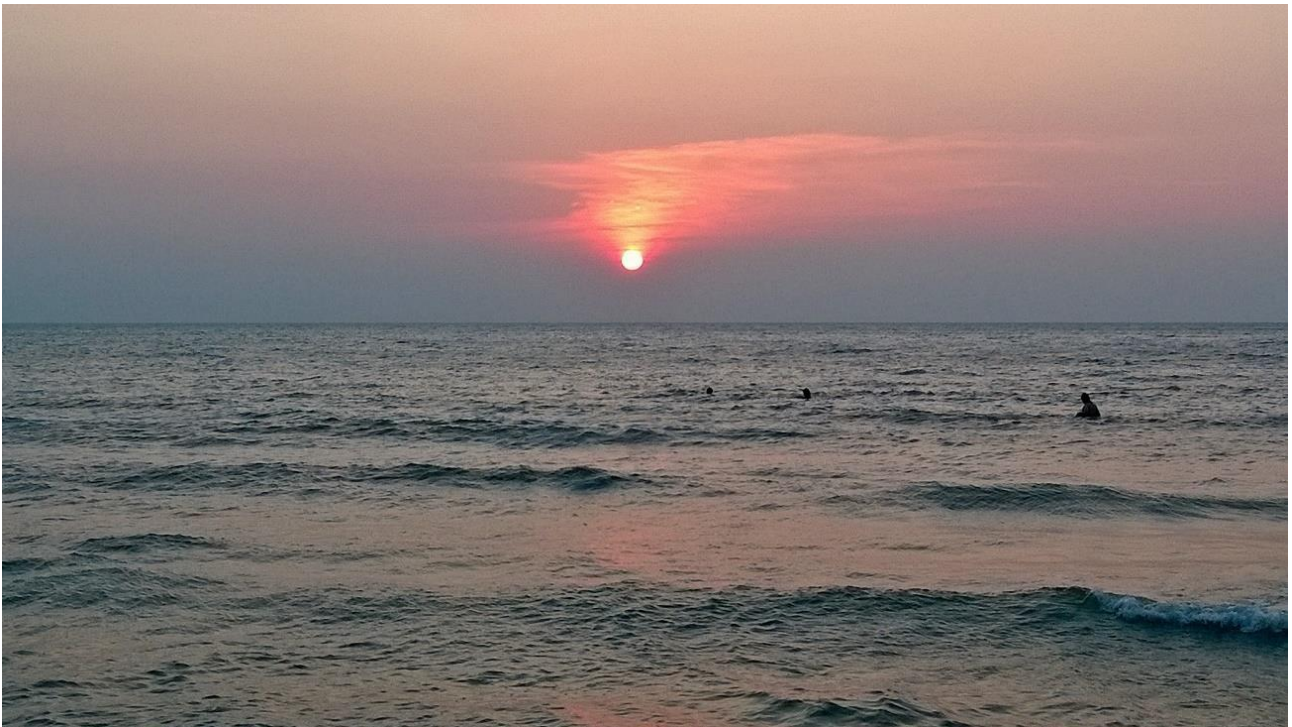
Tarinastelu jatkui vielä pitkään hotellin aulassa. Kyllä lapualaasten kelepas!

Sunnuntaina 11.1. yhtenä ohjelmanumerona oli käynti **suomalaiskirkossa Marriot-hotellin alakerrassa.** Helluntailaistapahtuma koostui entisten vankila- ja huumejunkien ilontäyteisestä ylistyksestä, jossa hurmoshenkisyys meni hieman överiksi. Setien lauluyhtyeikin veti lauluja haitarien ja kitaroiden säestyksellä sellaisella volyymillä, että huomasin noiden kaverien olevan tosissaan. Ovat kuulemma kuukauden ilahduttamassa suomalaisia. Meillä tuo sinällään vilpitön tilaisuus jäi ainoaksi. Maisa ja Late ovat käyneet siellä viikoittain, mutta tämän porukan jokavuotinen kiertue ei kuulemma muuta koreografiaansa eikä puheet sisältöjään.

Hartaushetken jälkeen menimme lähistöllä olevaan **"Belive or not" -viihdytyskeskukseen.** Minulle ja **Mr. Beamille** jälleennäkeminen oli vällan riemukas kohtaaminen. Edellinen taisi olla Lontoossa lähes 10 vuotta sitten. Jatkoimme suoraan siitä, mihin silloin jäimme. Hyvä ystävyys on ja pysyy.

Auringonlaskut kaikkialla maailmassa tekevät matkailijaan vaikutuksen silloin, kun aurinko häipy horisonttiin veden päältä. Ei ollut poikkeus **Jomtien Beachin** iltakaan. Kiva oli ihmisen käveleskellä rantabulevardilla ja nauttia.

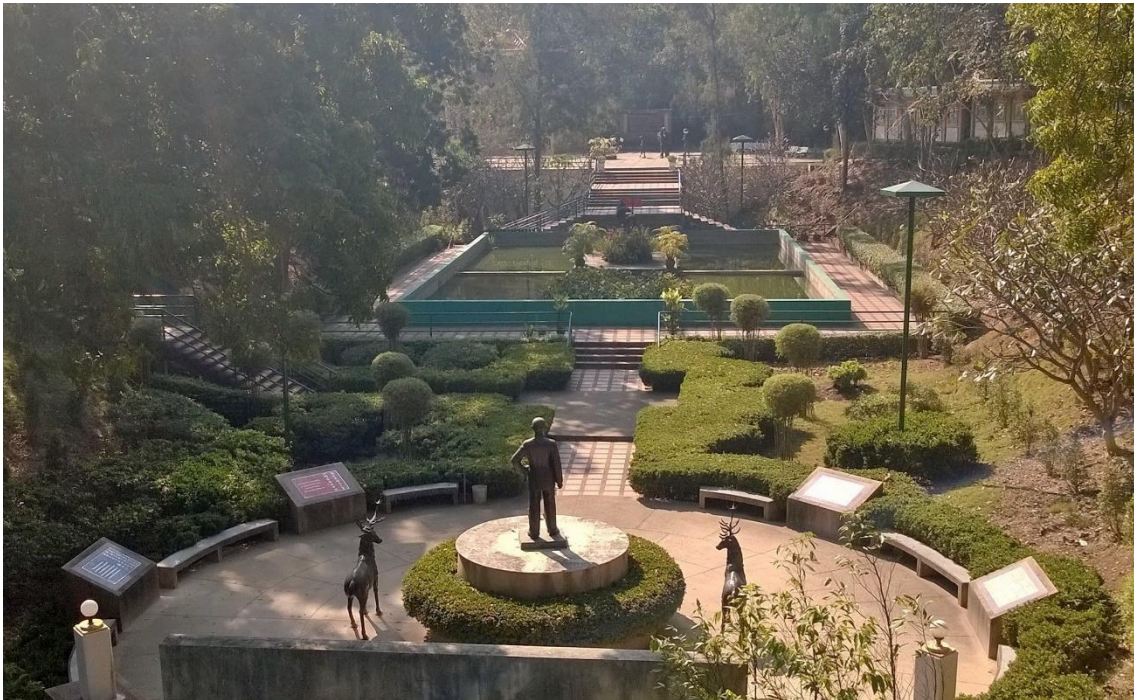
Suvantojen pitopalvelu pelasi jälleen reissumme jälkeen. Maisalla ja Latella on ollut ainutlaatuinen mahdollisuus kalustaa ja varustaa kämpä mieleiseksi. Sen vuoksi se onkin kuin sisustuslehdessä Joillakin vaan on silmää, vai mitä Late? ☺ Olette te hyviä!

Tempelikierros Buddhaa tapaamassa

Ihminen ei elä pelkästään rantaelämästä ja leivästä, joten ei kun tempelikierrokselle. Aloitimme sen nousemalle kiinalaisten Buddhan kukkulalle. Tämä istuin vieritti muutaman kyyneltipän

sisarusten silmiin, sillä Äiti-Kaarina oli istunut siihen lepäämään viimeiseksi jääneellä Thaimaan reissullaan. Kumma juttu, että lähes 80-kymppinen oli väsähtänyt jo muutaman kilometrin kävelyn jälkeen. Ei kai 30 astetta ja ylämäki niin saisi vaikuttaa ☺

Muistelohteken aikana olimme keränneet voimia sen verran, että jaksomme aloittaa temppelikierroksen.

Näitä jumalankuvia riittää maailmalla. Eipä tuohon ole mitään lisättävää...

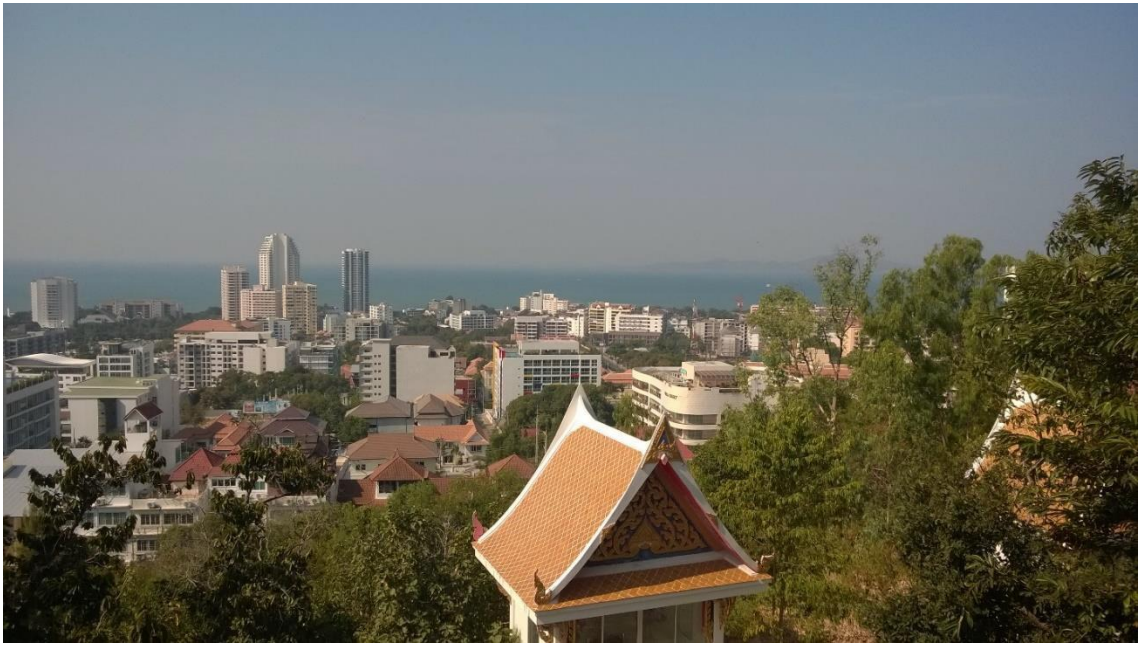
Tämä istuva Buddha oli varsinainen syöppö. Navan ympärys oli kulunut lähes puhki siitä, että turistit heittelevät kolikoita navasta sisään. Meistä Maisa oli ainoa, joka osui. Muut emme onnistuneet, vaikka yritimme muutaman kerran. No, palkintona me sentään säästimme rahamme. ☺

Taustalla olevan kerrostalorykelmän oikealla lohkolla näkyy ViewTalay7. Meidän kämppä!

Oikealla näkyvä korkea torni on Pattaya Parkin vesipuistoon liittyvä näköalapaikka, jonne pääsee köysirataa pitkin tai hissillä. Jäi tällä kertaa kokematta se.

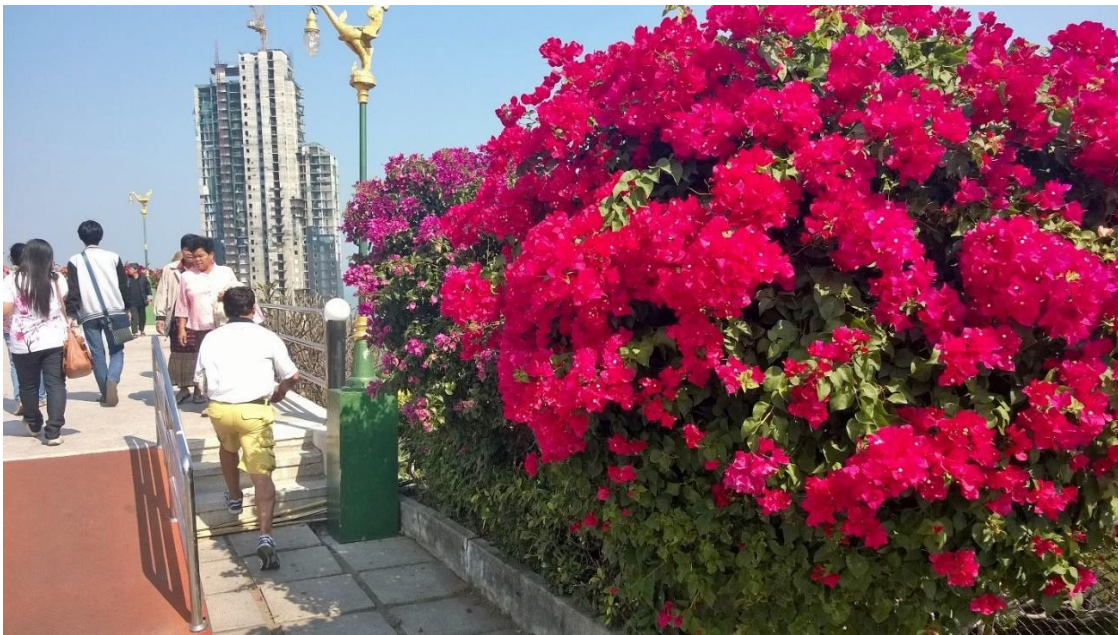
Ennen siirtymistämme thaimaalaisten temppelien luo Late kävi hoitamassa temppelin 1. kellonsoittajan ominaisuudessa pakollisen kellotestauksen. Eivät olleet täysin vireessä, tuumasi Maisa. Oikeassa oli! Siirtymisriitti reilun kilometrin päähän Thai-temppeliin noudatteli aiempia kuvioita: mäki alas, hikoilua, mäki ylös, enemmän hikoilua. Oma tavoitteemme ennen loma oli, että joka päivä täytyy ranteessani olevassa, isänpäivälahjaksi saamassani mittarissa tuntua värinää sen kunniaksi, että 10 000 askelta on tullut täyteen. Näin myös tapahtui, pl. parina päivänä, jolloin akku sanoi sopimuksen irti. Niistä toinen oli vielä se, jolloin olisi saattanut tulla ennätys eli 20 000 askelta rikki. Ja tämä ei ole kalavale 😊

Noustuamme toiselle kukkulalle meitä odotti palkinto saadessamme ihailia Pattayaa siitä kulmasta, josta se kuvataan kaikissa mahdollisissa Pattaya-oppaissa.

Jokainen arvonsa tunteva kukkulankävijä kuvauttaa itsensä tämän portin alla. Syystäkin!

Jokainen perusturisti kuvauttaa itsensä tähän kaiteeseen nojaten.

Tempelialueellakin kävimme, mutta siellä ei ollut mitään kuvattavaa ☺

Sitten olikin aika aloittaa laskeutuminen pyhäältä kukkulalta tavallisten kuolevaisten joukkoon ja laahustaa helteessä takaisin kämpille. Onneksi välillä oli 7Eleveneitä yms., joten nestehukka tuli torjutuksi. Saavuimme lopulta matalaan majaan ilmastoituun huoneistoomme väsyneinä, mutta onnellisina. Me teimme sen!

Musikaalisia iloja

Yhdeksi illaksi olimme varanneet liput kuuluisaan musikaaliin, joka on pyörinyt Pattayalla jo vuosikausia. Pultimme lipuista 600 bathia/sierainpari. Harjoitimme menomatalla taas jonkin verran kävelyä, jotta ranneke alkaisi väristä ☺ Sen seurauksena meillä oli valmiiksi mukava hiki. Olimme ajatelleet mennä juomaan jotain kylmää, mutta yllätykseksemme jokaiselle olikin tarjolla lasillinen limppaa tai vettä, joka ohjattiin ottamaan mukaan konserttsaliin!! Niiin! Vähän sama hullu juttu kuin suomalaisissa elokuvateattereissa. No, nyt se sopi enemmän kuin hyvin meille. Saliin astuminen tuntui aluksi todella mahtavalta syystä, että siellä oli todella hyvä ilmasto.

Istuttuamme jonkin aikaa paikallaan lyhythihainen paita märkänä kävelystä ja shortsit jalassa se ei tuntunutkaan enää mukavalta. Jos jalassa olisi ollut sukat, ne olisivat pyörineet. Niin paljon siellä veti koko näytöksen ajan. Muutenkin olo oli kuin markkinoilla. Iso kiinalaisryhmä rymisteli paikalle vielä siinä vaiheessa, kun esitys oli jo alkanut. Osa yleisöstä juoksi WC:ssä kesken esityksen salin etuosan kautta, sillä hotelli helpotukset olivat sivuilla. Minulle tuli elävästi mieleen Mozartin aika, jolloin esim. Taika-huilu-oopperaa esitettiin rahvaalle ja markkinahumu peitti taiteen. Aluksi tuo touhu teatterissa ärsytti, mutta kun tunnin esitys oli "sitä samaa" eli playback-laulua todella koreissa asuissa esiintyneiden tyttöpoikien esittämänä, ei se enää haitannut. Onneksi nauhan laulaneet osasivat laulaa. Kauniita olivat nuo esiintyneet pojat. Täytyy ihmetellä mitä kärsimyksiä he ovat joutuneet kestämään muuttaessaan itsensä kuvankauniiksi tytöksi. On siinä varmaan tarvinnut luitakin poistella. Sinällään esitys oli upea kavalkaadi, mutta ilmastoinnin kylmyys sai välillä miettimään pakopaikkaa lämpimään. No, ei siitä monipäiväistä flunssaa ja alussa myös äänen pakenemista pahempaa seurannut.

Jokainen voi itse päätellä ovatko nuo kaunistukset naisia vai miehiä. Late väitti, että miehiä! Uskon, sillä Late ei valehtele ☺

En oikein tajua kenelle tässä maksetaan ja miksi?

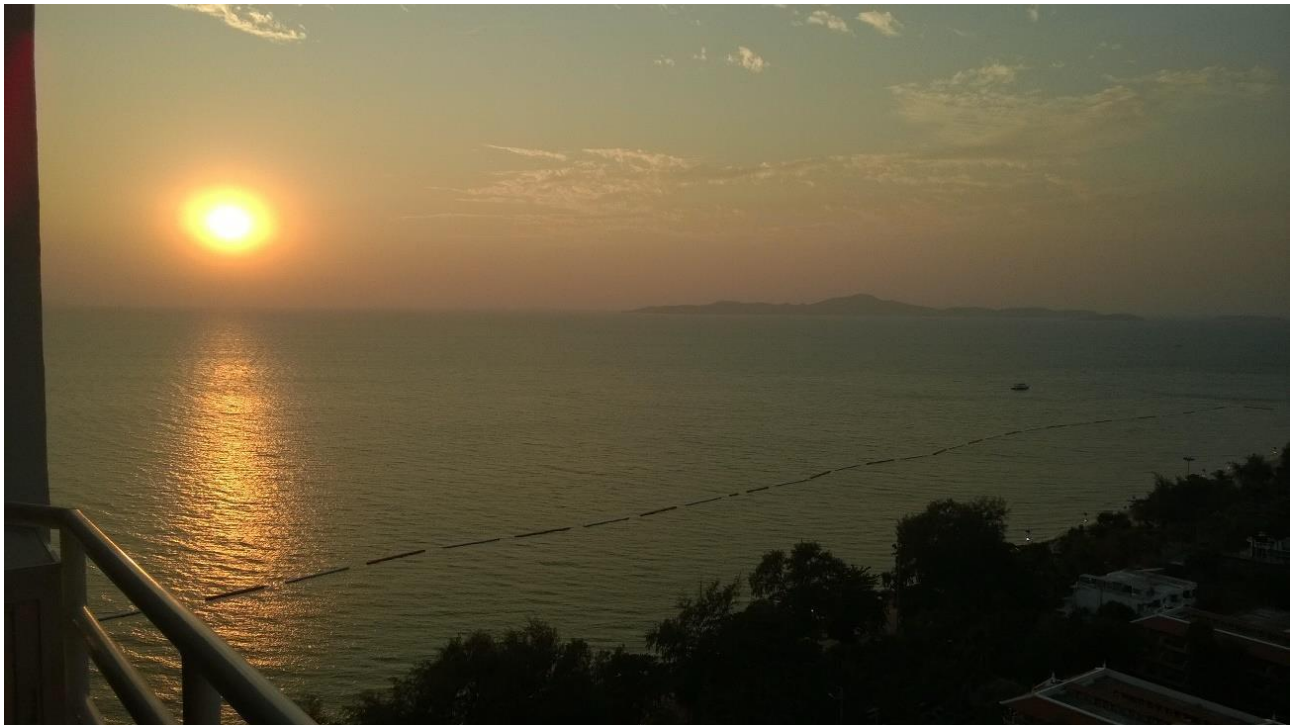
Kävimme lauantaina Suomi-Seuran tiloissa syömässä hernerokkaa, salaattia, pannaria yms. Paluumatkalla tuli sen verran lämmin, että sorruimme ostamaan Strawberry Margaritat. Ei maistunut tequila siinä, liekö unohtunut? Kaunista ja makeaa... Ja todella kylmää.

Jokaisella ulkomaanmatkalla pitää pyrkiä syömään edes kerran intialaisessa ravintolassa.

Samaisella reissulla en voinut välttyä kiusaukselta napata kuva tästä maanmainiosta yhdistelmästä. Tiesiköhän ostaja mihin pani nimensä 😊

Vaikka kaikista matkakertomuksistamme löytyy vähintään yksi auringonlaskukuva, niin nämä parvekkeeltamme otetut pari kuvaa oli pakko lisätä tähän raporttiin edellisten lisäksi. Luojan luomaa kauneutta!

Loppuaika Pattayan osuudesta meni kävelyn, keilailun, oleilun ja lueskelun merkeissä. Ehdin käydä 4 kertaa keilaamassa lomamme aikana, joten parin vuoden keilauskiintiö tuli täyteen. Olin jopa pari kertaa joukkuekisassa mukana. Ei oikein kulkenut homma. Paras tulos taisi olla vähän yli 160 keskiarvon pyöriessä 130-140 tietämissä. Mukava laji, jota voisi alkaa harrastaa. Vähän piti vielä vaatettakin käydä ostamassa, kun sopivia tarjouksia löytyi. Suuri mielenkiinto keskittyi myös rahanvaihtopisteisiin, sillä euron kurssi laski "silmissä". Loppuajasta kurssi putosi parhaimmillaankin jo 36.35:een. No, ehkä se näkyy Suomessa viennin nousuna ja sitä kautta talouden nousuna.

Suomi-Seuralla kävimme jälleen lauantaina syömässä. Suvannot ovat olleet siellä aikoinaan kovastikin talkoohommissa, joten he kohtaavat aina monia tuttuja visiitin aikana. Monet hikipisarat ovat he vuodattaneet SS:n kuumassa keittiössä. Nyt ovat talkoolaiset vaihtuneet. Arvostamme tuollaista! Kovin tiivistä tuntuu Thaimaan suomalaisten yhteistyö olevan. Me pääsimme vähän niin kuin siivellä nauttimaan edullisista aterioista. Tällä kertaa meille maistui salaattipöytä (80 bth), jonka kruunasi erinomaisen hyvä kasvisgratiini.

Sitten onkin loppusummaamisen aika, sillä maanantaina tuli ennakko-odotuksista poiketen meille niin tuttu paikan vaihto. 2,5 viikkoa samassa paikassa taisi olla jo ennätys, joten viimeisen varaamamme viikon View Talay 7:ssä voi hyvällä omalla tunnolla jättää väliin. Olisihan meidän joka tapauksessa pitänyt kerätä kimpsut & kampsut ja siirtyä käytävän toiselle puolelle. Kun toimistoväki suhtautui myötämielisesti toiveeseemme eivätkä vaatineet ennakko-varauksen käyttöä, lähtö mahdollistui. Makselimme huoneiston loppusiivouksesta, vuodevaatteiden ja pyyhkeiden pesusta 800 bth ja lisäksi sähkön ja veden. Olimmekin osanneet hyödyntää etenkin tuuletusjärjestelmää tehokkaasti, sillä sähkölasku oli noin 1000 bth.

Pattaya ja Jomtien Beach ei tehnyt meihin mitään erityistä vaikutusta. Asuntomme oli parasta oleskelussa. Se, että saimme lopulta Suvantojen avustuksella kämpän samasta talosta heidän kanssaan, oli todella hieno ja tärkeä juttu. Muuten olisi voinut tulla "äitiä ikävä" jo tuona aikana. Asunnon puolesta olisimme voineet hyvinkin jatkaa vielä pidempään, mutta edes Jomtien Beach ei ole paikka, jonne menemme uudelleen. Rähjäinen yleisilme, ikävät hajut ja ei-niin-hyvä ranta eivät jää kaipaamaan meitä. Niin paljon on näkemättömiä paikkoja maailmassa, että pidämme kiinni periaatteestamme, että "ei kahta kertaa samaan paikkaan". No, olemme tottuneet siihen, ettei koskaan pidä sanoa "ei koskaan" 😊

PS. Pattayalla on tehty matkamme jälkeen valtaisa rantojen ym. paikkojen siistymisprosessi. Uusi aluepomo on pannut tuulemaan. Paikallinen mafia on pantu ainakin toistaiseksi matalaksi muutamien röttelökorttelien ohessa. Jospa sinne voisi vielä mennäkin?